

na tužamu beš Pšhestaća spominacž, ƚo jemu stajnje sa nju dźakowacž, ƚo stejbamiej trošchtowacž, a prajicž dyrbinny: Jeho Za-
łosz je moj Trošcht, jeho *N a n y* moje Sbožje, jeho *S c h t r a f a* moje Wumozenje, jeho *S s m e r c z* je moje Žiwjenje.

Nichto nemože to dosz wuprjedowacž, ani ƚo dosz spodźiwacž, sa jena tak wošoka Par-
schona Mebeš dlje pšhisčła, na nasche Mjesto stupila a Ssmercž sa naš pšheczer-
pila je. My smy nadnje dosz domapytani a droho dosz wufupeni. Potrechi pak naš Nesbožje, ƚo my sawedženi, aby hewak czwi-
lowani budžemy, da možemy to naschej

Medžakomnoszi Wini dawacž. Schit-
kim tym, kotsiž tajkeho Domapytanja a Wu-
moženja Redžby nimaju, stane ƚo prawje,
ƚo jich Boh tak wopusčeži. Pšchetož dokelž
woni tajki bohaty a wječny Trošcht wot ƚo
storkaju, a tak ƚwoje Schibalstwo czjerja,
da pšhindže jim sdobnje, sčtož jim pšhindž
ma, a czanu tak, kajž Sšlepi, kšzertej do
Klamy.

My pak dyrbinny pšchi tym ƚwjerbnym
Sbožniku a fromnym Kralu Jesu Křystušu,
kiz sa nasche Mjechi kšchizowany a wumret
je, twerdže wostacž. Ktemu pomhaj
nam ton ƚmjelny Boh. Hamen!

Na Sšwedžen ƚwjateho Philippa a Jakuba.

Won Durje, Pucž a Sšwjetlo je,
To Žiwjenje a Wjernosž,
Ta Moz a Sšlowo Wotzowe,
Kotrež da Boža Sšwjernosž.

Nam kšomozny, ƚo dyrbinny
We Wjeri pšchi nim wostacž,
Tak nemože, sčtož mozne je,
Naš šeho Kuki dostacž. Hamen!

Moja Duscha, ty wješch a budžesch we dženšnišem Szenju štyščicž, ƚo je tebi twoj Jesus we tych
Wobydlenjach ƚwojeho Wotza Mjesto pšchihotowal. Ach da ƚo nestrachuj, dyž tebe Sšwjet tudy czerpjeć
nochje. Newotstup wot teho praweho Pucža, hacž je won runje kšzernemi wutykany, pšchetož twoj Jesus
je ta Wjernosž a to Žiwjenje. Ty, Kneže Jesušo, dyrbišch ton Pucž a Droha byč, po kotrež ja
pobjemu. Dyrbjato mi pak hiščeže to aby druhe jara czeschko pšhindž, da pošylnuj me pšches twojeho
ƚwjateho Ducha, teho ƚlubeneho Trošchtarja. Ejin, ƚo bych tam skoro došamyt: Pšchetož ja ƚebi
žadam prejeć czanycž, a pšchi Křystušu tebi byč. Tu je wschječ Kutach Hubenosž a Ssmercž,
ale pola tebe nadžiju ƚo ja wješje Troščta a Wefelja dosz. Pšchetož w Mebešach je Sbožnosž prawa,
kotruž ƚam Křystus nam do Wječnosžje dawa. Tu Kwilu nech je mi ton Sšwjet, kajž Hospoda, we
kotrež ƚo ja schelkeho pasz a ladacž mam, hacž ja tam kšwječnemu pšchihotowanemu Wobydlenju pšchindu,
po kotrymž ja wachuju, a kotrehož dla ja stonam: Ach ƚo bych ja šeho Ešjela hiščeže dženša wustupit re.
Njetk žemy ƚebi Božu Madu kšeho Sšlowu wuprosžycž we nuternym a wjerjazym Wotze naschu a Křylisču.

Szenje na ƚw. Philippa a Jakuba pola Jana 14. St. št. 1 — 14.

Jesus džesch kšwojim Pošlam: Wascha Wutroba ƚo nestrož. Wjericželi wy do
Boha, da tež domne wjericže. We mojeho Wotza Domi je wele Wobydlenjow.
Dy by temu tak nebyło, da bych kšwam reknul: Ja du tam, wam to Mjesto pšchi-
hotowacž. A hacž bych tam schol, wam to Mjesto pšchihotowacž, da schak zu sašo
pšhindž, a was kšebi wsacž, ƚo byščeže tež wy byli, džež ja ƚym. A dže ja du,
to wy wješje, a ton Pucž tež wješje. Džesch knemu Thomash: Kneže, my ne-
wjemy, dže ty džesch, a kať možemy ton Pucž wedžicž? Jesus reknul knemu: Ja
ƚym ton Pucž, a ta Wjernosž, a to Žiwjenje, nichto nepšhindže kšwotzej, kiba
pšches me. Dy byščeže wy me snali, da byščeže tež mojeho Wotza snali. A
njetk snajecže jeho a šze jeho widžili. Džesch knemu Philip: Kneže, pokaz nam te-